

Ja enne tagasi woata tee peal ega kasti
 uft lahti tee, kui koju juas. Waene laps
 loitnud koju ja palunud wõera ema käst
 kohta kuhu ta oma kasti wõiks panna.
 Wõeras ema jukotand se lauta. Prahuga
 puhkand ta se lauta puhtaks ja wisan
 kasti sisse ja teinid siis kasti ukse lahti. Ta
 ak se ra enne mis ta siis leiand. Kõiks kops
 selget puhast hobidat ja kullea tuis. Kõiks
 sai waene laps korruga joutaks. Wõeras
 ema taktis oma tütrele koo niisugust enne
 walmustara ja wifand tema kalwu.
 Ollitatus eise tütar hakand se ra famust
 koolast wõera minema. Hundis tulnud
 wasta ja palunud: „Kulla õkene aita meid
 jüt wälja.“ Ei mull ei ole aega, lähem kull
 ja hobidat teenima wastand ta. Tuleb
 lehm wasta ja palub lipsta: „Ei mull ole
 aega lähem kullea ja hobidat teenima“ ak
 jällegi pere tütre wastus: „Kõnra famust jään
 koo lambas niimata ja liiwat ak juaitam

Tuleb miimaks faun wasta. Ta lähem koo
 jisse wäljäs jalgu puhkama. Lõat wanakse
 uft, kes emast aigata palub: „Kulla õkene,
 wihle mind!“ Tere tütar kiifis koo akju kütet
 wetti ja nartfu, mis peale wanake kostab:
 „Kõnra jüt konda ranta kütteks; wõta wõre
 alla wirtfa wetti pejemise ja ole niisugust
 sõnnikust puhaslamiseks.“ Ta teeb koo kõiis
 nõnda, wifotab eesti wettid röntisega hulga
 aega akju ja siis mearit manamest wirtfa
 mee ja sõnnikuga et kinnus, miimaks wõks
 ta siina earde nurka puhkama. Kanake wift
 niid teia õne minna ja ütlet: „Seal siifawad
 punased hobused punase tulla ette rakensatla
 jõisa nendega koju, aga ära enne tee peal
 tagasi woata ega punase kasti uft lahti
 tee, mis tõllat on, kui koju juat.“ Haru tuleb
 temale oma õnes wasta, lofob kasti aita
 kausa ja hobuse talli panna. Tütar
 wõtab niis kasti ukse lahti ja sealt jüt
 plahwatat temale tuli ja torwa wõera
 filmi, panet airda põlema ja põletab
 tunda enesegi ära. Hobuseid kõnritat talliga
 tükis ja kade wõeras ema on korruga
 käigust lahti ja ilma jäänud.